

ROČNÍK 16 • VÝTISK ZDARMA
II. ČTVRTLETÍ 2011

ZPRAVODAJ

PRO OBEC PETROVICE

Kostel sv. Mikuláše - obnova církevních obřadů po 30-ti letech

Narození našeho syna bylo velkým štěstím a radostí nejen pro nás rodiče, ale i pro rodinu a přátelé. V současné době je zakotvena tradice, že novopečení tatínkové jdou po narození potomka slavit s přáteli. Uvítání nového člena rodiny by mělo být spíše rodinnou oslavou.

Oslava příchodu našeho dítěte na svět proběhla v sobotu 18. června v petrovickém kostele sv. Mikuláše jako první svátost, čili křtíny.

Autor rituálu křtu definuje velice pěkně a výstižně, že: Křest člověka

PRVNÍ KŘEST. - Z křestního obřadu Michala Jana Pružince, který se ve farní kostele sv. Mikuláše v Petrovicích konat po 30 letech a 1 měsíci.

Jan F. Teister

„osvobozuje od jeho neposlušnosti, od jeho svévole a tím i od jeho vyhnání, jeho bezdomovectví.“ (Marsch 1992/ 19). Ač jsou tato slova myšlena v duchu křesťanském, dá se říci, že v kontextu rodiny jako systému je lze také aplikovat. Dítě je uvedeno mezi své příbuzné. Je vzato na vědomí a je podrobeno očekávání svých rodinných příslušníků. Musí se však chovat tak, aby ho nekriticky přijímali. Omezovat své možnosti a korigovat je na základě hodnot vlastní rodiny. Pak má opravdový domov. Místo, kam náleží a kde jsou jeho kořeny. Sounáležitost s domovem přispívá ke spokojenosti a dává pocit svobody. Domov dává člověku pocit bezpečí, sounáležitosti a přijetí. Místo, kam se rádi vracíme a kam se vrátit můžeme. Je to místo, s nímž jsme vnitřně spjatí. Jsou to lidé, s nimiž jsme spřízněni, ke kterým neodlučitelně patříme, i když se odstěhujeme. Tato pouta nelze zpřetrhat, pouze je oslabit anebo vyvolat touhu po jejich opětovném užívání. Budou zde celý život. Rodina a rodný dům, kraj, vlast se vtiskne do sebepečení člověka na celý jeho život.

Náš syn Michal Jan Pružinec byl tímto rituálem přivítán do společnosti a života v Petrovicích a jeho jméno vyjadřuje sounáležitost s rodinným společenstvím a spojuje jej tak s předky.

Náš petrovický kostelík je důkazem důležitosti a tato událost byla dalším krokem k navrácení církevních tradic.

Rádi bychom tímto poděkovali arciděkanovi Mgr. P. Miroslavu Šimáčkoví, starostovi obce panu Z. Kutinovi a řediteli zdejší školy panu Mgr. Janu F. Teisterovi, kteří nám pomáhali s přípravami na křtíny.

Alexandra Grajovská, obyvatelka Petrovic

Medaile Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy v Petrovicích

Letošní „Den učitelů“ se bezesporu zapíše do historie Základní školy a Mateřské školy Petrovice ... - Dne 28. března 2011 krátce po 11 hodině totiž v tzv. velkém zrcadlovém sále Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy v Praze (na Karmelitánské ulici) ministr školství, mládeže a tělovýchovy - Mgr. Josef Dobeš předal vedoucí Školní družiny - Základní školy a Mateřské školy Petrovice ... - p. Ludmile Boumové Medaili Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (2. stupně) za vynikající pedagogickou činnost.

Medaili Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, která je nejvyšším resortním (tj. školským) oceněním, uděluje ministr školství, mládeže a tělovýchovy každoročně (od roku 1997) u příležitosti „Dne učitelů“.

p. Ludmila Boumová působí na Základní škole a Mateřské škole Petrovice ... již 41,5 let (tj. ode dne 1. prosince 1969). - Je to typ pedagogického pracovníka, který po celé dny (nikterak nehledě na začátek a konec „pracovní doby“) pořádá něco pro ji svěřenou petrovickou a jinou drobtinu školou stále ještě povinnou vymýšlí, vytváří, vylepšuje, ... organizuje, ...

Je nesporné, že p. Ludmila Boumová není nikterak známá v nadregionálním natož pak v celostátním popřípadě mezinárodním měřítku, ale pro Základní školu a Mateřskou školu Petrovice ... je slovy nikterak nemožno popsatelným přínosem.

„Nejenom já, ale i všichni zaměstnanci Základní školy a Mateřské školy Petrovice ... , jsme velice rádi tomu, že mezi 38 pedagogickými pracovníky z celé republiky, kteří byli letos vyznamenáni Medailí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, byla právě p. Ludmila Boumo-

vá od nás - z Petrovic, která se stará o své svěřence i jejich volný čas nad rámec svých povinností.“ uvedl Jan F. Teister - ředitel Základní školy a Mateřské školy Petrovice. „Toto ocenění si bezesporu po právu zaslouží“.

Setkání bývalých obyvatel Petrovic

Ve dnech 25.6-26.6 se konalo první setkání původních obyvatel Petrovic v jejich rodné obci, přičemž hlavním dnem setkání byla neděle 26. června. V našem kostele byla sloužena slavnostní mše jak v německém tak i českém jazyce, kterou celebrouval J. M. kanovník Karel Havelka a na které promluvila jedna z organizátorek **paní Liana Jung**:

Vážený pane faráři Havelko, vážený pane starosto Kutino, milí Petrovičtí, toto je dnes historický okamžik; máme možnost sloužit první mši svatou v našem kostele, i když je v ruinách. Přišli jsme se srdcem plným vděčnosti a lásky. Neboť láska a souznělost s naší starou vlastí byla hlavní pohnutkou našeho dnešního shledání. Pro nás, kteří jsme článkem v řetězci našich předků, vyplývá z obětí našich mrtvých závazek k udržení věrnosti naší vlasti. Mrtví na hřbitovech jsou našimi tichými strážci této vlasti. Dnešní den bychom rádi využili také k setkání, k setkání s lidmi, kteří zde žijí dnes. Po mši svaté chceme nahoře na hřbitově, u kříže položit věnec. Kříž byl renovován v roce dva tisíce osm (2008), a znovu posvěcen panem farářem Havelkou. Tím chceme uctít památku všech, všech, kteří na tomto hřbitově odpočívají.

Po položení věnců ke křížům na hřbitově se účastníci shromáždili na sále restaurace „Radnice“. Za obec Petrovice promluvil starosta **Zdeněk Kutina**:

Vážený hosté, milí petrovičtí současní i bývalí, jsem potěšen, že mohu jménem současných petrovických občanů oslovit Vás účastníky to-

hoto setkání spolku „bývalých petrovických“ slovy: „Buďte srdečně vítáni v naší obci. Přeji Vám mnoho pohody, klidu a radosti do Vašeho jednání a bezproblémový a spokojený pobyt na území naší obce“. Já osobně ale i někteří další zástupci obce jsme již několik let v kontaktu s vaším výborem zejména s paní Renátou von Babka a myslím si, že naše partnerství funguje v celku dobře, i když jazyková bariéra způsobuje někdy malá nedorozumění a brání ještě plnější spolupráci. Osud a historie dávná i nedávná, kterou nechci a ani mi nepřísluší ji hodnotit, dovedly naše životy, přes různá úskalí a překážky až k tomuto Vašemu setkání na půdě obce Petrovice, rodné půdě Vaší či dnes již spíše Vašich předků. Rozumím tomu, že takto to cítíte a že původem jste petrovičáci, protože i já, moji blízcí a přátelé a většina současných obyvatel obce, kteří tu stejně jako já žijí celý svůj život a velkou část svého života tady prožili i naši rodiče, se cítíme být petrovičáky a naše rodiny tady zapustili své kořeny.

Určitě Vás zajímá současný stav naší obce její současný stav a výhled do blízké budoucnosti. Bohužel po dlouhou dobu nám nebylo umožněno se svobodně a dle našich představ starat o život v obci o její rozvoj a o údržbu a uchování kulturního dědictví obce. Dovolili nám to až změny, které do našeho života přinesla historie opravdu nedávná. Přestože je to, jak mi říkáme běh na dlouhou trať, protože plány a představy jsou vždy větší než finanční možnosti, myslím, že jsou i věci s kterými se můžeme pochlubit“. Na závěr uvedl: „chtěl

jsem Vás jen ve zkratce seznámit s tím, jak naše obec dnes funguje, o co se v dnešních Petrovicích snažíme a co se nám podařilo. Protože máme niterný zájem na tom, aby naše Petrovice vzkvétaly, abychom budoucím generacím předaly poselství o naší dobré vůli a snaze pokračovat v historickém odkazu našich předků. Ještě jednou přeji klidný a pohodový průběh Vašemu setkání a věřím, že se takto nevidíme naposledy“.

Z proslovu **paní Renate von Babka** „Ráda bych tímto chtěla pozdravit současné spoluobčany, žijící v Petrovicích. Stejně tak všechny, kteří mají zájem o činnost našeho vlasteneckého spolku a kteří přijali dnes naše pozvání. Těší nás, že je nyní možné, aby se obyvatelé Petrovic, kteří museli v roce 1945 opustit svou vlast, mohli vrátit na toto setkání, na místo svého mládí a své minulosti. Za to můžeme poděkovat nejen uvážlivým politikům, ale také zcela určitě panu starostovi Zdeňkovi Kutinovi a obci Petrovice. Dnešní den jsme zorganizovali pod mottem „Mír a přátelství“ a doufáme, že tento den bude dalším krokem směrem k česko-německému usmíření“.

Program se svými písničkami obohatili i žáci naší školy a malý Daniel Guza, který v němčině přednesl starou německou báseň o lípě. Na sále byla i malá výstavka starých fotografií a pohlednic, předmětů denní potřeby, které se uchovávaly v rudninách a výstavka výrobků, které Petrovice proslavily. Setkali se zde rodáci ze všech koutů světa - z Kanady, Ameriky, Rakouska, Švýcarska... **J. Jirásková**

VÝLET NA „FARMU“

Ve čtvrtek 7. dubna 2011, kdy se na nás z výšky líbezně usmívalo sluníčko, jsme se hned ráno (tj. po osmé hodině) vydali malý výlet na místní (tj. petrovickou) „farmu“, o kterou se starají manželé Hůlovi.

Při příchodu na farmu nás uvítali čtyři pejsci: „Buchta, Dara, Fíbí a Máša“. - Dříve, než ale začala naše exkurze za zvířátky, jsme se posílili svačinkou.

Jako první nám paní „farmářka“ ukázala králíčky, kteří byli bílí, šediví i černí. Následovala cesta do chlívků za vietnamskými prasátky, o kterých jsme se dozvěděli, že

mají rády sladkosti, tak jako my. Z vedlejší ohrádky na nás mečela malá, roztomilá kůzlátka a z dálky se nám hlásily husy. Po kůzlátkách jsme se dostali na dvůr, kde jsme nevěděli kam dřív. Zleva se nám představovali koníci, zprava již zmíněné husy a z hořejší ohrady to byla směs koziček, kůzlátek, oveček a jehňátek spolu s jednou kravičkou a jejím telátkem.

Protože jsme nepřišli s prázdnou, tak se k nám zvířátka opravdu měla. Nejprve jsme nakrmili koníky a husy, poté jsme se přesunuli do ohrady ke kozičkám a ovečkám. Ty některé z

nás doslova „okupovaly“ a tak se dostavila paní, která se vyřešila valníkem, ze kterého bylo také dobře vidět.

Naší návštěvu završila malá projížďka na kobylce jménem „Rosa“, ale svezli se jen ti nejodvážnější z nás. Na závěr jsme všichni dostali za odvalu a dobré znalosti o zvířátkách malou odměnu v podobě lízátků.

Pěkně jsme poděkovali a vydali se na cestu domů, ale tentokrát ne po silnici, ale přes louky, kde jsme se ještě pěkně proběhli s pejsky, kteří nás šli vyprovodit.

Jan F. Teister

TRADIČNÍ PAŠIJOVÉ HRY

I v letošním roce ztvárnili v ruinách farního kostela sv. Mikuláše v Petrovicích pod obětavým vedením p. vychovatelek školní družiny Ludmily Boumové, Marcely Kovačové a p. vychovatelky ve výslužbě - Aleny Kutinové téměř všichni žáci 1. - 5. ročníku ZŠ a MŠ Petrovice ... velikonoční příběh o odsouzení, umučení a následném zmrtnýchvstání Ježíše z Nazareta.

Hlavní roli - tj. Ježíše z Nazareta, kterého zradil Jidáš (v podání Filipa Kopeckého) za třicet stříbrných, v letošním ročníku Pašijových her ztvárnil Jakub Papaj. - Místodržitel Pilát Ponský (v podání Báry Chovancové), který se umytím rukou zbaběle zřekl jakékoli zodpovědnosti, poručil vo-

jakům (Danielovi Gúzovi, Otíku Liškovi njm. a Sebastiánovi Völkerovi), aby Ježíše zbičovali a za Jeruzalémskými hradbami následně ukřižovali. Pod jeho křížem stála jeho matka (Natálie Guliasová) a apoštol Jan (David Bedáň), kterého Ježíš miloval.

Pro velekněze (Vojtěcha Helebranta, Patrika Löfflera a Marka Petrse), kteří zapečetili Ježíšův hrob, skončil případ: „Ježíš Nazaretský“. Ten byl ale třetího dne vzkříšen, což ženám (Natálii Guliasové a Mai Anh Říhové), které přišly k Ježíšovu hrobu, zvěstoval anděl (Barbora Horová). - V následjících čtyřiceti dnech se například zjevil dvěma apoštolům (Marii Kabrhelové a Sabině Krejčiči) směřujících do Emaus. Jan F. Teister

XI. Olympijské hry 1936 Berlín, Německo

Olympijské hry a Petrovice-1936 - 2011

Uplynulo již 75 let od doby, kdy se celý svět připravoval na XI. olympijské hry v hlavním městě Třetí říše v Berlíně, které byly slavnostně zahájeny 1. srpna 1936. Berlínské hry se zapsaly do novodobých dějin olympiád i tím, že přinesly další novou tradici - štafetový běh s olympijským ohněm, který byl zapálený ve starověké Olympii a nesený do místa konání her. *Ocelové pochodně s hořčičkovou náplní, navržené sochařem Lemckem, byly výrobkem známého zbrojařského koncernu Krupp, Essen. Na trupu pochodně byla zobrazena trasa štafety a říšská orlice, tentokrát překvapivě bez svastiky, ale s olympijskými kruhy.*

Československo - německé hranice překročil olympijský oheň, po 2600 km dlouhé cestě, hraničním přechodem Petrovice - Bahratal. Hry se konaly v období, kdy celý svět pozorně sledoval vývoj tzv. „Sudetoněmecké otázky“. Němci v tehdejším Československu měli enormní zájem na tom, aby olympijský oheň byl předáván říšskoněmeckým sportovcům z rukou sudetských Němců. Tento požadavek byl předložen plaveckým spolkem „Hellas Děčín“ („Hellas Tetschen“) na jednání, která probíhala mezi olympijskými výbory v Berlíně a Praze. Hlavním vyjednáčem byl pan Erich Klicpera, kterému se podařilo celou záležitost dovést do vytoženého cíle. A tak pochodně s olympijským ohněm mělo to štěstí nést šest vybraných sudetoněmeckých sportovců- Hermann Jeswick, Josef Klieber, Erich Klicpera, Adolf Gierschik, Karl Simm a Karl Berge.

Je 30. červenec roku 1936 a celé Petrovice a okolí se připravují na výjimečnou a slavnostní událost, která v celých dějinách obce neměla obdoby. Ráno, po deváté hodině, se vydali vybraní běžci s olympijskou pochodní z Teplic směrem na Přestanov, Chlumeck a odtud na Telnici, Nakléřov a do Petrovic. Stovky a stovky nadšených a jásajících diváků lemovalo ulici, k obloze byli vypuštěni poštovní holubi. Přes celou silnici v Petrovicích byl například zavěšen transparent „Zdravíme sportovce ce-

Petrovická děvčata.

lého světa“ a těsně u hranic byl transparent „Za vítězství olympijské myšlenky“. Na saské straně hranice, přímo uprostřed silnice, byl k této příležitosti vybudován kamenný olympijský „oltář“, na kterém zapaloval oheň a předával pochodně poslední běžec z československého území - Hermann Jeswick. Nad nastoupenými oddíly SA, v uniformách a helmách, visely transparenty s hákovými kříži.

Svůj zážitek později popisoval pan Hermann Jeswick takto:

„Byl jsem posledním běžcem - nebyl nikdo jiný než já a „ocelový stvol“, který si každý z běžců mohl nechat jako vzpomínku na tuto výjimečnou událost. Když jsem předával oheň na říšské hranici, najednou vedle mne zastavilo auto, ve kterém seděla Leni Riefenstahl.*Pozvala mně do Berlína a já ji poprosil, zda si sebou můžu vzít přítele, což bylo schváleno. Poněvadž jsem na „své“ pochodni doslova visel, moje žena ji zabalila a ukryla ji při našem odsunu do kufru. Stejná situace se opakovala v roce 1956, při našem útěku z Východní zóny. Během svého života jsem dostával nespočet nabídek abych pochodně prodal. Často mi nabízeli i více než 1.000 marek, ale i když byla období, kdy se mi moc nedařilo, neprodal bych ji ani za všechny podklady světa!“

• *Slavná filmová režisérka, tvůrkyně nádherné pohádky Modré světlo a neméně slavné nacistické filmové agitky o sjezdu NSDAP v Norimberku Triumf vůle. Leni Riefenstahlová pochodňovou štafetu zvěčnila ve filmovém dokumentu Olympia. Film ilustroval nacistickou představu, že antické Řecko bylo jakýmsi árijským předběžcem Třetí říše.*

V srpnu 2009 shrnula **Renate von Babka**

volně přeložila a doplnila

o popis pochodně a krátce o Leni Reifenshtahlové **Jana Jirásková**

(převzato z WIKIPEDIE)

ÚČAST ČESKOSLOVENSKÝCH SPORTOVců

Československo vyslalo do Berlína dosud největší výpravu 179 sportovců, z toho 13 žen.

Gymnasté obstáli se ctí, i když medaili - za to zlatou - získal jen Alois Hudec. Družstvo v Berlíně startovalo v sestavě Jan Gajdoš, Jaroslav Kollinger, Alois Hudec, Jan Sládek, Vratislav Petráček, Jindřich Tintěra, Jaroslav Povejšil a Emanuel Löffler. Náhradníky byli ještě Josef Novotný a Alois Věchet, otec budoucí olympijské vítězky Evy Věchtové-Bosákové.

Československé gymnastky se olympijské soutěže zúčastnily poprvé.

(Pokračování na následující straně)

Vybojovaly stříbrné medaile za vítězným Německem. Odborníci výkon našich vysoce ocenili a napsali, že československé družstvo odjelo z Berlína neporažené. Stříbrné družstvo tvořily Vlasta Děkanová, Anna Hřebřinová, Vlasta Foltová-Hamplová, Marie Větrovská-Široká, Jaroslava Bajarová, Zdena Veřmiřovská, Božena Dobešová a Košičanka Matylda Pálfová. Náhradnicemi byly Marie Schneiderová a Marie Šretrová.

Při své olympijské premiéře zářili zejména kanoisté - v kánoe dvojic na 1000 m zvítězili Vladimír Syrovátka a Jan Brzák-Felix, na 10 000 m Václav Mottl a Zdeněk Škrlnand a Bohuslav Karlík byl druhý v závodech kánoe jednotlivců na 1000 m.

Kolekci stříbrných medailí doplnili Václav Pšenička ve vzpírání těžké váhy a zápasníci Jozef Herda v lehké váze zápasu řeckořímského a Josef Klapuch v těžké váze volného stylu. Bronzovou medaili získal za Horáckou suitu hudební skladatel Jaroslav Křička.

(převzato z WIKIPEDIE)

ČEŠTÍ MEDAILISTÉ NA HRÁCH

Zlato

Alois Hudec1.místo gymnastika - kruhy
Václav Mottl1.Místo kanoistika - kanoe dvojic 10 000 m
Zdeněk Škrlnand
Vladimír Syrovátka1. místo kanoistika - kanoe dvojic 1000 m
Jan Brzák-Felix

Stříbro

Družstvo žen ČSR2.místo gymnastika - víceboj žen
Jozef Herda2.místo zápas řeckořímský - lehká váha
Bohuslav Karlík.....2.místo kanoistika-kanoe jednotlivců 1 000 m
Josef Klapuch.....2.místo volný styl - těžká váha
Václav Pšenička2.místovzpírání - těžká váha

Bronz

Jaroslav Křička3. místo skladba pro orchestr

Petrovický „Máj“

Byl pozdní večer - první máj - večerní máj - byl lásky čas. Hrdličin zval ku lásce hlas, kde borový zaváňel háj. O lásce šeptal tichý mech; kvetoucí strom lhal lásky žel, svou lásku slavík růži pěl, růžinu jevil vonný vzdech. Jezero hladké v křovích stinných zvučelo temně tajný bol, břeh je objímal kol a kol; a slunce jasná světů jiných bloudila blankytnými pásky, planoucí tam co slzy lásky...

Vzpomněli jste si? Takto oslavoval měsíc lásky básník Karel Hynek Mácha. Byl pozdní večer - osmý máj - byl lásky čas! A jedno z nejvýznamnějších děl české literatury „Máj“, zaznělo toho dne v našem kostelíku v podání „Karlovarského hudebního divadla Libora Baláka“. Lyrická slova byla doprovázena krásnou hudbou a hlas Jarmily, Hynka a Viléma byl doplňován nádherným zpěvem jedné z účinkujících. Kulisu tvořily jednoduché pruhy bílé látky, které v kontrastu s černým oblečením účinkujících působily až dramaticky. Celá atmosféra dýchala láskou, nezávislostí, nadějí a odpuštěním a v některých okamžicích až běhal mráz po zádech a do očí se tlačily slzy. Všichni účinkující byli nadšeni prostředím a podle jejich slov ještě v tak zvláštním a zajímavém prostředí s fantastickou akustikou nevystupovali. Je velká škoda, že si na tak výjimečné vystoupení nenašlo čas více našich občanů. Skoro by se dalo říci, že v té hrstce diváků převyšovali „přespolní“! Byl to krásně prožitý podvečer a odcházeli jsme domů naplněni opravdu nevšedním zážitkem.

Pevně doufám a hlavně věřím, že se nám někdy podaří sejít se na kulturních akcích ve větším počtu a že se přidá i naše mládež.

Naše poděkování patří celému divadelnímu souboru, který dokázal i těm několika divákům zahrát úchvatné divadlo. Poděkování patří i realizačnímu týmu z iniciativy „Živé kostelíky“, kterému se podařilo toto představení zajistit.

Za Spolek **J.Jiráková**

Zpráva o průběhu „Noci kostelů 2011“ v Petrovicích

V pátek dne 28. května 2011 se Petrovice opětovně (letos už podruhé) aktivně zapojily do akce „Noci kostelů“, která se konala nejenom na území České republiky, ale také několika okolních států (např. v Německu, Rakousku, Slovensku, ...).

Členové a četní příznivci Petrovického spolku pro obnovu a zachování tradic tentokrát připravil pro všechny nejenom místní ale i z blízkého i vzdálenějšího okolí případné návštěvníky poněkud nevšední program, který dokonce pochvalně ocenili i někteří pracovníci kurie litoměřického biskupství.

V ruinách farního kostela sv. Mikuláše v Petrovicích se na cca 1 hodinu vrátil čas o 232 let zpět (tj. do roku 1779), kdy Petrovice navštívil samotný císař svatě říše římské národa německého a pozdější český a uherský král, arcivévoda rakouský, ... , Joseph II. Habsburg-Lothringen.

Celá slavnost začala v petrovickém kostele v 18.00 h pravidelným podvečerním vyzváněním zvonu z petrovické kostelní věže, které bylo pro tentokrát doplněno pro petrovický farní obvod zcela netypickým vytrubováním slavnostních famfár (v podání Jana Jakubíka z Oder) do okolní krajiny.

Císaře Josepha II. (v podání p. Petra Kučery) a jeho pobočníka (v podání p. zastupujícího učitele Pavla Figury), kteří vstoupili do ruin farního kostela sv. Mikuláše v Petrovicích za zvuku slavnostních famfár, přivítal nejdříve Eduard Krauspenhaar - představený petrovické obce (v podání p. starosty Zdeňka Kutiny) a následně P. Franz Göhl - krásnoleský duchovní správce (v podání řídicího učitele Jana F. Teistera) spolu s ministrantem (v podání Marie Kabrhelové). - Ihned po usednutí Josefa II. na připravený improvizovaný císařský trůn stojícího v presbyteriu před slavnostně vyzdobeným hlavním oltářem (tzv. obživlou sochu sv. Jana Nepomuckého vytvořil André Pavlas - žák III. třídy, 5. ročníku a druhou tzv. obživlou sochu anděla Natálie Pinknerová - žákyně III. třídy, 5. ročníku) byl P. Franzem Göhlem zahájen (v podání členů rodiny Jakubíkových z Oder) varhanní koncert (na varhany hrál p. Martin Jakubík) nejenom duchovní hudby.

Skutečným vyvrcholením návštěvy Jeho císařské milosti Josefa II. v Petrovicích bylo Eduardem Krauspenhaarem jménem všech petrovických obyvatel, z nichž velká většina (tj. cca 40) byla v kostele přímo přítomna, přednesení ponížené suppliky o znovu zřízení samostatné duchovní správy, které bylo ihned vyhověno. - Celá podvečerní slavnost pak byla zakončena císařskou rakouskou hymnou.

Jménem Petrovického spolku pro obnovu a zachování tradic bych chtěla nejenom touto cestou poděkovat všem těm, kteří se jakýmkoli zapojili do „Noci kostelů 2011“ probíhající v Petrovicích.

Všichni ti, kteří nelenili a navštívili sice velmi zbídačený avšak stále NÁŠ kostel sv. Mikuláše v Petrovicích, si mohli spolu s mnoha jinými uvědomit, že: „v temnotách noci nemusíme jen marně vzpomínat na to, co se již nikdy nevrátí, ale učit se věřit v nové svítání“.

J. Jirásková

Usnesení ZO Petrovice č. 5/2011 ze dne 16. 2. 2011

Volební období 2010 - 2014

I. ZO schvaluje:

1. ověřovatele zápisu ze zasedání ZO č. 5 - Rudolfa Glasera a Radka Lišku.
2. program jednání 5. zasedání ZO ve volebním období 2010 - 2014
3. OZV č. 1/2011 o místním poplatku ze psů
4. uzavření MŠ o jarních prázdninách ve dnech 28. 2 - 6. 3. 2011
5. poskytnutí půjčky z FRB obce manželům Jaroslavovi a Františce Gertnerovým ve výši 50.000,— Kč na obnovu střechy domu čp. 485
6. pronájem parcely č. 1504/8 k.ú. Petrovice Ing. Bohuslavu Siwymu za 0,41Kč/m²/rok na dobu 5-ti let s účinností od 1. ledna 2011
7. prodej části p.p.č 1993/15 k.ú. Krásný Les označené v příloze žádosti písmeny „A“ manželům Miroslavu a Šárce Starým za cenu a podmínek dle Opatření obce č. 1/2001
8. prodej části p.p.č 1993/15 k.ú. Krásný Les označené v příloze žádosti písmenem „B“ Janu Fischerovi za cenu a podmínek dle Opatření obce č. 1/2001
9. prodej části p.p.č 1993/15 k.ú. Krásný Les označené v příloze žádosti písmeny „C“ Pavlu Javorovi za cenu a podmínek dle Opatření obce č. 1/2001
10. prodej části p.p.č. 515/2 k.ú. Petrovice u Chabařovic Ludmile Rusňákové na výstavbu RD za cenu a podmínek dle Opatření obce č. 1/2001
11. prodej p.p.č.754/1 a 697/1 k.ú. Petrovice Davidu Rusňákovi na výstavbu RD za cenu a podmínek dle Opatření obce č. 1/2001
12. podání žádosti o dotaci z POV ÚK na opravu střechy a zateplení části budovy č.p. 561 - Hasičská zbrojnice.

II. ZO souhlasí:

1. s úplatným převodem p.p.č. 974/8 k.ú.Na-kléřov na které má být vybudována cesta k plánované rozhledně na p.p.č.101 k.ú.Na-kléřov a to za cenu dle znaleckého posudku.

III. ZO ukládá:

1. finančnímu výboru dopsat návrh rozpočtu obce na rok 2011, tak aby mohl být v souladu s pravidly o hospodaření obcí zveřejněn a na příštím zasedání ZO projednán a schválen
2. finančnímu výboru připravit návrhy na úpravu prodejních cen pozemků a výše proná-

jmu pozemků a bytů a předložit je na příštím zasedání ZO

3. starostovi reklamovat u zhotovitele zvlněnou dlažbu na komunikaci před budovou ZŠ a MŠ

VI. ZO přiděluje:

1. byt 1+1 v č.p. 198 po lvetě Dvořákové s účinností od 1.3.2011 Markétě Dvořákové

Zapsala dne 16.02.2011:

Vladimíra Wolfová

Ověřili:

Radek Liška, zastupitel obce

Rudolf Glaser, zastupitel obce

Zdeněk Kutina, starosta

Usnesení ZO Petrovice č. 6/2011

ze dne 23. 3. 2011

Volební období 2010 - 2014

I. ZO schvaluje:

1. ověřovatele zápisu ze zasedání ZO č. 6 - paní Boumovou a pana Žáka
2. program jednání 6. zasedání ZO ve volebním období 2010 - 2014
3. rozpočet obce na rok 2011, kde celková výše příjmů a výdajů činí 13.525.500,— Kč
4. rozpočtový výhled obce na roky 2011 - 2015
5. ZO schvaluje Opatření obce č. 1/2011, kterým se nově upravují ceny za pronájem pozemků na zahradu a k rekreaci na 0,80Kč/m²/rok s platností od 1. ledna 2012. Cena za prodej pozemků na výstavbu pro bydlení a rekreaci a zahradu k těmto objektům s rozlohou do 1500m² na 40,—Kč/m², cena za prodej pozemků na výstavbu pro bydlení a rekreaci a zahradu k těmto objektům nad velikost 1500m² na 60,—Kč/m² s platností pro nově schvalované prodeje ihned po schválení Opatření obce č. 1/2011. Cena za pronájem bytu v majetku obce se s platností od 1. července 2011 zvyšuje na 25,—Kč/m²/měsíc.
6. postup prací na Územním plánu Petrovice, které probíhají v souladu s podmínkami dotace
7. umístění žákovské knihovny do prostor obecní knihovny pod podmínkou, že v evidenční databázi obecní knihovny, kterou bude nově využívat také žákovská knihovna, bude knižní fond žákovské knihovny veden i nadále odděleně
8. použití příspěvku původně zamýšleného na obměnu knižního fondu obecní knihovny za kalendářní rok 2011 ve výši 5.000,— Kč na případný nákup nového knihovního

9. odložení projednávání bodů předkládaných Stavebním výborem na program příštího zasedání ZO

10. přidělení půjčky z FRB obce manželům Haně a Miroslavu Kočovým ve výši 50.000,— Kč na výměnu oken u domu čp. 343.

II. ZO pověřuje :

1. pověřuje starostu Zdeňka Kutinu k zastupování obcí v Radě Euroregionu Labe
2. Mgr. Jana F. Teistera výběrem nového knihovníka/knihovnice obecní knihovny, který/ která nahradí od 1.7.2011 knihovnici Ludmilou Boumovou.

III. ZO neschvaluje :

1. návrh Smlouvy o užití autorského výtvarného díla - znaku a vlajky obce Petrovice předložený výtvarníkem Martinem Tomáškem.

Zapsala dne 23.03.2011:

Vladimíra Wolfová

Ověřili:

Ladislav Žák, zastupitel obce

Ludmila Boumová, zastupitel obce

Zdeněk Kutina, starosta

Usnesení ZO Petrovice č. 7/2011 ze dne 20.4.2011

Volební období 2010 - 2014

I. ZO schvaluje:

1. ověřovatele zápisu ze zasedání ZO č. 7 - pana Lišku a pana Žáka
2. program jednání 7. zasedání ZO ve volebním období 2010 - 2014
3. zprávu o realizaci projektů z programu rozvoje venkova SZIF
4. rozpočtové opatření č. 1/2011 ve výši 2 021.900,—Kč na straně příjmů i výdajů
5. poskytnutí půjčky z FRB manželům Petru a Kateřině Löfflerovým na výměnu oken u domě čp. 557 ve výši 50.000,— Kč.
6. poskytnutí půjčky z FRB obce manželům Iosifu a Vlastě Zimovým na opravu střechy u domu č.p. 8 ve výši max. 50.000,— Kč a to po navýšení zůstatku na účtu FRB obce na tuto výši splátkami poskytnutých úvěrů, případně ve výši do 50.000,—Kč dle zůstatku na účtu FRB obce v den podpisu smlouvy o poskytnutí úvěru z FRB obce.
7. omezení provozu v MŠ Petrovice v době hlavních prázdnin (2011) v rozsahu : 1.července od 600do 1600 hod, 2. července - 7. srpna zavřeno a 8. - 31. srpna od 800 do 1400 hod.

8. navýšení úplaty za předškolní vzdělávání v MŠ Petrovice od školního roku 2011 / 2012 (tj. od 1. září 2011) na 100,- Kč / 1 měsíc.
9. prodej části p.p.č. 2011/1 vyznačené na snímku KN mapy zveřejněné dne 3.8.2010 na úřední desce OÚ zeleným šrafováním manželům Ludmile a Vladislavu Kváčovým za cenu dle Opatření ZO 1/2011
10. prodej p.p.č. 2053/3 manželům Ludmile a Vladislavu Kváčovým za cenu dle Opatření ZO 1/2011.
11. prodej částí p.p.č. 1999, 2004/1 a 2004/6 k.ú. Petrovice vyznačených na snímku KN mapy zveřejněné dne 1.4.2011 na úřední desce OÚ zeleným šrafováním panu Tomáši Hanouskovi za cenu dle Opatření ZO 1/2011.
12. prodej části p.p.č. 1904/1 k.ú. Petrovice vyznačené na snímku KN mapy zveřejněné dne 1.4.2011 na úřední desce OÚ zeleným šrafováním p. Dagmar Štrougalové za cenu dle Opatření ZO 1/2011.
13. prodej p.p.č. 523 k.ú. Telnice p. Petru Kašparovi za cenu dle Opatření ZO 1/2011.
14. pronájem části p.p.č. 2058/1 k.ú. Petrovice vyznačené na snímku KN mapy zveřejněné dne 1.4.2011 na úřední desce OÚ zeleným šrafováním p. Pham Van Duoc za cenu dle Opatření ZO 1/2011.
15. prodej p.p.č. 1065/1 k.ú. Petrovice p. Mar-

- cele Beckerové za cenu dle Opatření ZO 1/2011.
16. prodej p.p.č.357/1 a 354/7 k.ú. Petrovice p. Pavlíně Oláhové za cenu dle Opatření ZO č. 1/2011.
17. prodej části p.p.č 2144/6 k.ú. Petrovice vyznačené na snímku KN mapy zveřejněné dne 1.4.2011 na úřední desce OÚ zeleným šrafováním manželům Jaromírovi a Lence Hofamnovým za cenu dle Opatření ZO č. 1/2011
18. pronájem části (max. 15m²) p.p.č 1398/1 k.ú. Petrovice p. Josefu Průšovi na vybudování parkovacího stání za cenu 100,- Kč/m²/rok
19. pronájem části (max. 15m²) p.p.č 1398/1 k.ú. Petrovice p. Františku Průšovi na vybudování parkovacího stání za cenu 100,- Kč/m²/rok
20. nákup ojetého automobilu typu pick-up v ceně cca 100.000,— Kč bez DPH
21. nová stanoviště pro umístění nádob na tříděný odpad od fi. EKO-KOM Krásný Les : „točna autobusu“, Petrovice: „u seníku“, „pod domem č.p. 311 (Malát)“ a naproti domu č.p. 481 (J.Čihák).

II. pověřuje:

1. p. Zdeňka Kutinu - starostu obce projednáním požadavku KÚ ÚK odboru životního prostředí na posouzení vlivu komerčních

zón na životní prostředí s investory s tím, že pokud se investoři nezaváží náklady na toto posouzení uhradit bude obec nucena tyto zóny z návrhu ÚP Petrovice vyradit

2. p. Zdeňka Kutinu - starostu obce spolu s pořizovatelem ÚP jednáním s orgány ochrany přírody o zachování maxima ploch určených návrhem nového ÚP Petrovice k bytové výstavbě.
3. p. Zdeňka Kutinu - starostu obce zadat zpracování studie na umístění ordinace praktického lékaře v čp. 1 do prostor současné směnárny a kadeřnictví.
4. p. Zdeňka Kutinu - starostu obce, p. Waltera Wolfa - místostarostu obce a p. Patricka Doležala - předsedu finančního výboru nákupem automobilu dle usnesení č. 7/2011/1/19
5. referentku OÚ Ing. Janu Jiráskovou zahájit ve spolupráci se smluvní advokátní kanceláří JUDr. Vladimír Formánek z Ústí nad Labem soudní vymáhání dluhů a v případě, že jsou splněny zákonné podmínky, vypovězení nájemních smluv.

Zapsala dne 20.4.2011:

Vladimíra Wolfová

Ověřili:

Ladislav Žák, zastupitel obce
Radek Liška, zastupitel obce
Zdeněk Kutina, starosta obce

Mše sv., kterou v ruinách farního kostela sv. Mikuláše v Petrovicích celebrouval pro bývalé i současné obyvatele Petrovic bývalý litoměřický generální vikář J. M. kanovník katedrální kapituly u sv. Štěpána v Litoměřicích - Karel Havelka. Jan F. Teister

Vítejte mezi námi...

V pátek 10.června jsme se sešli v obřadní síni Obecního úřadu, abychom přivítali nové občanky.

Rodiče nám s velkou hrdostí představili svá děťátka:

Štěpána Bejbla, Michala Pružince, Viktorii Královou, Filipa Kňourka, Pavla Antoliče, Kristinu Kašparovou a Emu Kortanovou.

Malou slavnost zahájili žáci naší školy, kteří si připravili malé vystoupení s písničkami. Za zastupitele obce přivítal děti pan ředitel ZŠ který zároveň vyslovil i přání, aby se se všemi opět setkal coby se svými žáky. Rodiče se pak za své děti poděpsali do knihy „Uvítání do života“, převzali pamětní knihu, pro děti dárkovou poukázku v hodnotě 500,- Kč a maminky dostaly od žáčků malou kytičku.

Pak malá, ale hezká slavnost skončila, a již nyní se těšíme na naše další nové obyvatele Petrovic.

Za kulturní a sociální výbor
Lenka Kremrová - předsedkyně

Co v knize „Petrovice - Peterswald“ nebylo

ZAKOUPENÍ TŘI NOVÝCH ZVONŮ V ROCE 1933

S nápadem pořízení tří nových zvonů do věže kostela přišel po smrti petrovického faráře a děkana - P. Aloise Šklíby (+ 12. června 1932 v Teplicích, pohřben 16. června 1932 v Petrovicích) nově ustanovený petrovický duchovní správce P. Johann Stiel, který při své instalaci dne 20. ledna 1933 vyběhl přítomné petrovické farníky k uskutečnění první sbírky na tento účel. - I přesto, že nikdo z přítomných nebyl na něco takového zholá připraven, vybralo se ten den úctyhodných 130,- Kčs, které se staly základním vkladem budoucí veřejné sbírky na pořízení tří nových zvonů.

Poměrně bezprostředně byl P. Johannem Stiehem ustanoven tzv. „Zvonový výbor“, jehož členy se stali např.: p. Blumentritt; Hermann, Karl a Max Kühnelovi; p. Franze; p. Schulzhermann; Franz Wolf a Wenzel Richter.

„ ... V rámci sbírky na nové zvonky, která vynesla dokonce o 2.500,- Kčs více než bylo zapotřebí, ¹⁾ byl např. v petrovickém kostele několikrát v průběhu postní doby uspořádán p. Kliemem (aniž by si nárokoval se-bemenší honorář) koncertní představení „Passion des Herrn“ (čes. Pašije - „Umučení našeho Pána“), při kterém zapěl sólo odborný učitel Tscherny. ...“

vzpomínky P. Johanna Stihela

Nové tři zvonky pro věž petrovického farního kostela ulila za 30.000,- Kčs v první polovině roku 1933 zvonařská dílna Richarda Herolda, Komotau (čes. Chomutov), Glockengießerei und Matallevaranfabrick. Gegründet: Nürnberg 1544, Komotau 1790. ²⁾

Slavnost zehánání tří nových zvonů, které byly v sobotu dne 27. května 1933 přivezeny do Petrovic a náležitě v noci ze dne 27. na 28. května 1933 ve stodole Josefa Schönbacha ozdobeny, se uskutečnila pod širým nebem (tj. na prostranství pod petrovickým kostelem) v neděli dne 28. května 1933 za vskutku velké účasti lidu. - Slavnostní kázání pronesl P. Johann Ender - katecheta z Děčína a akt požehnání nových zvonů vykonal P. Edmund Tobisch - děkan z Teplic - Šanova za asistence P. Johanna Stihela - faráře v Petrovicích.

Zvonky byly ihned před zraky všech přítomných vytaženy (tj. západním oknem) do věže petrovického farního kostela a zavěšeny do již dříve řádně tesařem Franzem Kühnelem z domu čp. 47 upravené dřevěné zvonové stolice. - Poprvé se jejich hlas rozletěl po okolí kolem 15 hodiny.

„ ... Před kostelem i na okolních kopcích trpělivě čekalo nespočetné množství lidí na první vyzvánění nových zvonů. ... Když zazněly, v očích mnohých se objevily slzy štěstí. ... Zároveň si snad úplně všichni v duchu přáli, aby zvonili bezstarostně a nerušeně po celá dlouhá staletí. ...“

vzpomínky P. Johanna Stihela

PROVIZORNÍ ZVON Z ROKU 1918 DOSLOUŽIL

Dříve než byly tři nové zvonky vyzdvíženy do věže petrovického farního kostela, musel být demontován a spuštěn dolů provizorní 500 kg těžký železný zvon jménem „Franz Alois Maria“. ³⁾ - Jak s ním ale bylo dále naloženo, dochované archivní prameny bohužel neuvádějí.

Provizorní železný zvon, který financoval nákladem 5.000,- Kčs výrobce kovového zboží - Franz Anton Schönbach spolu se svou chotí Marií Schönbach z domu čp. 122, byl ulit někdy koncem roku 1918 v ne-dalekých Chabařovicích.

Jeho slavnostní požehnání za přítomnosti šlechetných dárců a velkého množství lidu vykonal petrovický farář - P. Alois Šklíba v neděli dne 15. prosince 1918 (tj. o 3. neděli adventní) ve 14.00h. - Do věže petrovického farního kostela byl vyzdvihnut (tj. jižním oknem) v pátek dne 20. prosince 1918 a poprvé rozhoupán o vánoční vigílii (tj. v úterý dne 24. prosince 1918) samotným dárcem - tj. Franzem Antonem Schönbachem.

KONFISKACE ZVONŮ ZA II. SVĚTOVÉ VÁLKY

Na základě nařízení ... č. ... ze dne ... museli na území Deutsches Reich (Německé říše) vlastníci jakýchkoli bronzových zvonů přihlásit tyto zvonky (nejpozději však do 15. května 1940) prostřednictvím tzv. ohlašovací listů u státních nebo provinčních církevních úřadů. - Na území protektorátu Böhmen und Mähren se tak dělo na základě nařízení protekto-

rátní vlády č. 414 ze dne 26. listopadu 1941.

Po odevzdání těchto ohlašovacích listů byly jednotlivé zvonky rozříděny zejména podle stáří a historické hodnoty (významu) do čtyř kategorií:

- kategorie A (označené zeleným pruhem) - zvonky ulité po roce 1918 (tj. po I. světové válce)
- kategorie B (označené žlutým pruhem) - zvonky ulité v 19. a 20. století (tj. před I. světovou válkou)
- kategorie C (označené červeným pruhem) - historicky cenné zvonky
- kategorie D - historicky zvlášť cenné zvonky

Pakliže byl zvon příslušnými úřady zařazen do válečné rekvizice (tj. bylo na něj napsáno příslušnou barvou číslo), musel být vlastníkem na vlastní náklady sejmut z věže (pakliže byl zavěšen) a ve stanovenou dobu doručen na předem určené místo (do tzv. sběrných zvonoviny odkud byly převezeny do Hamburku - BRD). Na odevzdané zvonky pak dostal vlastník stvrzenku, na jejíž základě měl být po ukončení II. světové války náležitě odškodněn.

JAK PROBÍHALA V ROCE 1942 REKVIZICE ZVONŮ V PETROVICÍCH?

Z věže petrovického farního kostela měly být v roce 1942 sejmuty dva (samozřejmě ty větší) z celkových tří zvonů z roku 1933 a navíc také největší zvon roku 1925 z tzv. sanktusky (věžičky nad presbyteriem petrovického farního kostela).

Toto rozhodnutí bylo ale na poslední chvíli komisařem okresního úřadu, s nímž se petrovický farář a děkan P. Johann Stiel náhodně setkal při jednom nočním hlídání vzdušného prostoru v Petrovicích, změněno. - Díky této osobní „noční“ intervenci se podařilo domluvit záchranu namísto zvonu nejmenšího zvon prostřední, na nějž již dříve bylo napsáno konfiskační číslo 20 / 1 / 10 la.

Ve středu dne 6. května 1942 ⁴⁾ byly konfiskované zvonky z Petrovic odvezeny. - Ve věži petrovického farního kostela tak zůstal pouze jeden „prostřední“ zvon:

Rekvizice dvou petrovických zvonů v roce 1942

Slavení nového petrovického zvonu I. - 28. 5. 1933

váha: 440 - 460 kg - tón: a1
nápisy: „MICH GOSZ RICHARD HEROLD, KOMOTAU 1933“
„ZU EHREN DER OPFER WELTKRIEGES!“
výška: 85 cm - průměr 80 cm - konfiskační číslo: 20 / 1 10 la

Spolu se třemi zvony z farního kostela sv. Mikuláše byl v Petrovích zabaven i malý zvon zasvěcený „Nejsvětějšímu srdci Páně“ z roku 1925 (požehnan petrovickým farářem a děkanem P. Aloisem Šklíbou dne 19. července 1925 ve 14.00 h) z dnes již neexistující kaple v dolní části obce (stávala v kopci naproti dnešní restauraci „Letadlo“).

TRADICE VYZVÁNĚNÍ

Pravidelné večerní zvonění (tzv. uhasínání ohňů) z kostelních věží zavedl již v roce 1318 papež Jan XXII.. - Tradice každodenního trojho zvonění (tzv. Anděl Páně) byla zavedena ale až roku 1456.

„ ... Ráno se zvonilo proto, aby lidé věděli, že už začal nový den, je třeba vstát a dát se do práce. V poledne zvony ohlašovaly, že už uplynula půlka dne a je tedy čas na poděkování Bohu a malý odpočinek. Večer se zvonilo na znamení konce dne, konce práce a jako výzva k modlitbě díkyvzdání za pozhánání toho dne. ... “

vzpomínky P. Johanna Stihela

Určitou petrovickou zvláštností je tradice pátečního zvonění o 15 hodině (tj. v hodinu památky umučení Páně) za všechny zdejší zemřelé, ⁵⁾ jejíž počátek sahá do roku 1885. - V tomto roce nám dnes již bohužel nejmenovaná donátorka (její jméno nebylo uvedeno ani v dochované petrovické farní kronice) darovala ke zřízení „zvonické“ nadace 100 Zl. rakouské měny, z jejíž 4% výnosu bylo toto poněkud „nadstandardní“ zvonění financováno.

OBNOVA TRADICE PRAVIDELNÉHO VYZVÁNĚNÍ V PETROVICÍCH

Tradice pravidelného zvonění (tentokrát již plně automatizovaná) z věže petrovického farního kostela, kterou lze prokazatelně na základě zápisu v dochované petrovické farní kronice doložit od roku 1837 (bezsporně je ale starší), byla slavnostně obnovena dne 3. listopadu 2010 po zvonářskou dílnou Rudolf Perner z Českých Budějovic sponzorsky provedené (jednalo se o sponzorský dar ve výši 149.934,- Kč) celkové rekonstrukci zvonového zařízení. - Od úterka dne 31. května 2011 je toto zvonění navíc nově řízeno tzv. frankfurtským satelitem.

PROČ VLASTNĚ PETROVICKÝ ZVON OD ZELENÉHO ČTVRTKU DO BÍLÉ SOBOTY NEZVONIL?

Na Zelený čtvrtek po odeznění chvalozpěvu „Gloria in excelsis Deo“ všechny zvony (tj. i ten petrovický) ve zvonících umlkají a odlétají do Říma. - „Letí“ zcela tiše, první ty nejstarší, které znají cestu, na konci malé, aby se neztratily. Průvod uzavírají zvon „Zikmund“ z chrámu svatého Víta, Václava a Vojtěcha a zvon „Marie“ z Týnského chrámu - největší české zvony, které již po léta slouží jako stráž.

Když doletí do Říma, požehná jim Svatý Otec za jejich věrné služby a zvony s tímto papežským požehláním letí po krátkém oddychu na Bílou sobotu zase zpět. - Po příletu domů (tj. do své domovské kostelní věže) pak zvonějí: „Byl jsem tam! Byl jsem tam! Byl jsem tam!“

Mezi lidem se traduje, že když při prvním zvonění zvonů navrátivších se z Říma žena zamete dům, nebudou se v něm po celý rok držet švábi, nebo pokud se při něm člověk umyje v pramenité vodě, bude celý rok zdrav. - Také se údajně má zatřást ovocnými stromy v zahradě, aby se probudily, a rovněž postříkat vodou (nebo potřít čerstvě zadělaným těstem), což jim prý na celý rok dodá sílu.

Jan F. Teister

1) Za tento přebytek byl pořízen elektrický pohon vhánějící vzduch do měchů varhan.

2) Počátky kovolijské tradice v rodě Heroldů lze vystopovat už v polovině 16. století. - Dílnu orientující se čistě na odlévání zvonů založil až Julius Herold v roce 1790. V Chomutově provozoval zvonářskou dílnu, která odlévala zvony velmi vysoké kvality, Julius Herold ml. a následně od roku 1906 jeho syn Richard Herold, který na konci války (tj. dne 8. května 1945) spáchal i se svými dvěma syny sebevraždu.

3) Své jméno dostal po Franzi Antonu Schönbachovi, P. Aloisi Šklíbovi a Marii Schönbachové.

4) Ve stejný den se shodou okolností stěhoval petrovický farář a děkan P. Johann Stiel, který stál u zrodu myšlenky pořízení tří nových zvonů, na své nové působiště - tj. do Ústí nad Labem.

5) Další „nadstandardní“ zvonění - ve čtvrtek o 19 hodině (k tzv. věčnému uctívání Pána Ježíše) již dávno upadlo v zapomnění.

Svěcení nového petrovického zvonu II. - 28. 5. 1933

Svěcení nového petrovického zvonu III. - 28. 5. 1933

Svěcení nových petrovických zvonů IV. - 28. 5. 1933

Vyzdvihování nového zvonu do věže kostela - 28. 5. 1933

VEŘEJNÁ SBÍRKA NA ZAKOUPENÍ VĚŽNÍCH HODIN A OPRAVU KOSTELA SV. MIKULÁŠE V PETROVICÍCH

Vážení spoluobčané a přátelé naší krásné obce Petrovice.

Neodmyslitelnou dominantou každé vesnice byl, měl by být a je kostel. Na našem Petrovickém, zasvěceném Sv. Mikuláši a založeném v roce 1793, který byl prý nejkrásnějším kostelem v celém Krušnohoří, se historie podepsala většinou neblaze. Po napoleonských válkách, kdy sloužil jako lazaret i skladiště, a kdy téměř nic nezbylo z jeho vnitřního vybavení, se na jeho obnově podíleli vedle petrovických občanů i občané z širokého okolí. Za I. světové války byly roztaveny dva kostelní zvony a použity pro válečné potřeby. Po skončení války byla vyhlášena veřejná sbírka na jejich zakoupení a 23. května 1933 byly tři nové zvony vysvěceny. Cena zvonů byla 30.000,- Kč, a protože sbírka mezi občany vynesla více, zbylo ještě na pořízení elektrického pohonu varhan. V roce 1942 se opakovala situace z I. světové války a dva zvony byly opět roztaveny. Po neodborném stavebním zásahu ve vnitřních prostorách loď kostela se 11. července roku 1988 o půl sedmé večer propadla střecha a kostel přestal sloužit svému účelu.

Počátkem roku 2004 se skupina nadšenců rozhodla zdevastovaný objekt, který je mimochodem kulturní památkou, oživit a postupně znova začlenit do života obce, jako netradiční kulturní zařízení. Další významný krok v novodobých dějinách se uskutečnil 3. listopadu 2010, kdy byla slavnostně obnovena tradice pravidelného vyzvánění z věže petrovického kostela. Při této příležitosti se rozhodl Petrovický spolek uspořádat veřejnou sbírku, ze které by byly pořízeny věžní hodiny a oprava kostela. Na uspořádání této sbírky vydal Krajský úřad Ústeckého kraje souhlasné stanovisko a tak dne 16. dubna 2011 byla veřejná sbírka slavnostně vyhlášena pro území celé České republiky. Způsoby provádění sbírky jsou následující:

1. pokladničkami - při různých společenských akcích nebo na obecním úřadě Petrovice
2. sběracími listinami, které jsou na obecním úřadě Petrovice
3. shromažďování příspěvků na bankovním účtu zřízeném pro tento účel u Poštovní spořitelny číslo 243534699/0300

Pevně věříme, že se naši občané nenechají zahanbit německými obyvateli z roku 1933 a že náš kostel se novými věžními hodinami ozdobí!

Pevně věříme, že tímto aktem předáme budoucím generacím poselství o naší dobré vůli a snaze pokračovat v historickém odkazu našich předchůdců!

„PETROVICKÝ SPOLEK PRO OBNOVU A ZACHOVÁNÍ TRADIC“

Veřejná sbírka na zakoupení věžních hodin a opravu kostela Sv. Mikuláše - průběžný stav

K 30. 6. 2011 bylo po otevření pokladniček vybráno 20.610,- Kč

Z toho formou sběrné listiny 6.020,- Kč • příjem na účet 1.500,- Kč • celkem v Kč 22.110,- Kč

paní Renate von Babka věnovala 1.300,- EUR, což při kurzu 23,93 Kč/EUR k 1.7.2011 je 31.109,- Kč

K 1. 7. 2011 je celkem k dispozici 53.219,- Kč

Za Spolek - J. Jirásková

ANKETNÍ LÍSTEK

K zajištění větší atraktivnosti programů, které pořádáme pro naše občany, se na Vás obracíme s anketou, která by nám pomohla zjistit, co Vás nejvíce zajímá a na co bychom se měli dále zaměřit. Prosíme proto byste se do ankety zapojili v největším počtu. Naše krédo zní: **VŠE CO DĚLÁME, DĚLÁME PRO VÁS!**

1. Jste spokojeni s kulturními a společenskými akcemi, které ve spolupráci s obcí Petrovice a ostatními společenskými organizacemi organizuje Petrovický spolek?

Ano

Ne

Akcí se neúčastním

2. Jaká je podle Vašeho názoru četnost akcí v průběhu roku?

Je jich přiměřeně

Je jich nadbytečně moc

Je mi to jedno

3. Myslíte, že programy jsou zaměřeny na všechny věkové kategorie našich občanů?

Ano

Ne

Je mi jedno

4. Jaké programy upřednostňujete?

.....
.....
.....
.....
.....
.....

5. Vaše návrhy na rozšíření akcí a na zatraktivnění akcí pořádaných:

.....
.....
.....
.....
.....
.....

6. Otázka pro naši mládež: Co vám chybí v naší nabídce?

.....
.....
.....
.....
.....
.....

7. Měli byste zájem se aktivně do pořádání akcí zapojit a realizovat své nápady?

Ano

Ne

Nevím

Vyplněný anketní lístek můžete předat buď osobně na obecní úřad, do schránky u obecního úřadu nebo na e-mailovou adresu: j.jiraskova@volny.cz .

Děkujeme. Za Spolek. **J. Jirásková**

